

om 20 Liniebatailloner og 20 Forstærkningsbatailloner, hvoraf de 10 vare af første Klasse og bedre udstyrede end de andre. Den havde 15 Eskadroner, 9 Liniebatterier, 3 Forstærkningsbatterier og 8 Kompagnier Fæstningsartilleri. Det vil altsaa ses, at der er en Lighed mellem det ærede Medlems Forslag og Forsvarskommissionens. Men hvorledes gik det dette Forslag? Da det indsendtes til den daværende Krigsbestyrelse, blev dette Forslag ikke antaget. (Berg: So, i alt Væsentligt). Nei, det blev ikke antaget, idet den daværende Krigsbestyrelse mente, at man ikke kunde nøies med 20 Linie- og 20 Forstærkningsbatailloner, men maatte have 20 Liniebatailloner, 10 Reserverbatailloner og 10 Forstærkningsbatailloner. Derfor var der optaget en Forøgelse af Befalingsmændene for disse Batailloners Vedkommende, som ikke findes i det første Forslag. Seg skal nu i Parenthes gjøre opmærksom paa, at man ikke maa sammenligne de oprindelige i 1866 af den daværende Krigsminister omtalte Batailloner med dem, som ere foreslaaede af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Thi hine vare fyldigere forsynede med Befalingsmænd, de vare indrettede efter Udfolningsprincippet, de havde Indkaldelser, som strakte sig udover 4 Maanedere. Men Hovedsagen er, at det Forslag, som blev udarbejdet af den daværende Krigsminister, ikke blev antaget af Forsvarskommissionen, og det Forslag, som blev stillet af Forsvarskommissionen, blev ikke antaget af den daværende Krigsbestyrelse. Dernæst gik Sagen til Rigsdagen, og Rigsdagen sagde: Vi antage heller ikke dette Forslag, vi forlange at gaa videre, vi forlange at komme dertil, at Reserverbataillonerne skulle være lige saa hurtig kampberedte og kampdygtige som Liniebataillonerne — det var udtrykkelig Forudsætningen dengang i den Udvalgsbetænkning, som det ærede Medlem, der dengang baade var Medlem af Thinget og af Udvalget, har underskrevet, — idet de paagældende Batailloner bleve forøgede med Befalingsmænd og med Qvælfere i langt større Grad. Med Hensyn til det Forslag, paa hvilket det ærede Medlem støtter sig som et Argument, en Anbefaling for hans Forslag, fordi det ligner dette, forholder det sig altsaa saaledes: Det er først blevet forkastet af Forsvarskommissionen; efter at være forbedret der, blev det forkastet af Krigsbestyrelsen, og efter at være forbedret af denne, blev det forkastet af selve Repræsentationen. Seg kan ikke se, at det i nogen Henseende kan siges at være nogen Anbefaling for det ærede Medlems Forslag, at det ligner et andet Forslag, som er blevet forkastet helt igjennem og remplaceret ved et andet, nemlig ved det, som er udtrykt ved Hovedprincippet i Lov af 6te Juli 1867. Det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) udtalte, at det jo var givet, at Hovedprincippet fra Loven af 6te Juli 1867 skulde bevares ved Revisionen, og at det kun var Detaillerne, som man skulde søge

at faae ændrede. Sa, dersom dette paa nogen Maade var blevet udtrykkelig anerkjendt af den ærede Forslagsstiller saaledes, at det kunde ses, da var Uenigheden imellem os i Virkeligheden ikke saa overordentlig stor. Thi Hovedprincippet i den nævnte Lov er jo netop det, at vi først og fremmest skulle have en Felthær, hvorimod det Forslag, som er udarbejdet af det ærede Medlem (Berg), gaar ud paa at tilveiebringe en Hær, som kun kan bruges under en vis Forudsætning, nemlig under Forudsætningen af, at vi have en Besættning, en Forudsætning, som jo ikke er tilstede. Det ærede Medlem vil saaledes kunne fortsaa, at der i militær Henseende er en væsentlig Realitetsgrund, som gjør, at jeg ikke paa nogen Maade kan finde, at det af det ærede Medlem fremsatte Forslag er militært antageligt. Men ogsaa i finantsiel Henseende er der Grunde, som tale derimod. Det ærede Medlem udtalte, at hans Forslag paa en lille Sum nær var lig Gjennemsnittet af det Beløb, som var anvendt til vort Hærvæsen efter § 22 i Finantslovene fra 1ste April 1868 til 31te Mars 1874. Men jeg skal dog oplyse, at dette ikke stemmer med de Beregninger, som jeg har gjort ved ligefremme Uddrag af de paagældende officielle Aktstykker. Forholdet er ikke saaledes, at den Udgift, som svarede til det ærede Medlems Forslag, nemlig omtrent 8 Millioner Kroner, er lig Gjennemsnittet af de første 6 Aar som han nævnte, thi Gjennemsnittet deraf er 8,300,000 Kr. Men jeg kan dog ikke Andet end gjøre opmærksom paa, at der dog er noget vist Aparte ved denne Sammenligning. Den høitærede Marineminister har jo allerede havt Leilighed til at oplyse, at de Beregninger, som det ærede Medlem havde gjort, og hvorefter det ærede Medlem kom til et langt høiere Tal med Hensyn til Merudgifterne ved Flaaden, ikke paa nogen Maade stemte med de Beregninger, som den høitærede Minister havde gjort, og det er jo navnlig de officielle Beregninger, som det ærede Medlem har saa stor Respekt for. Det ærede Medlems Sammenligning gjaldt Udgifterne for de første 6 Aar, og dette var jo i en vis Henseende meget praktisk valgt, thi det træffer sig netop saaledes, at der efter disse 6 Aar indtræder en stadig forøget Udgift paa Grund af visse af Lovgivningsmagten givne Bestemmelser. Paa de sidste 6 Aar falder der visse Tillæg, som ere medregnede i det Forslag, den høitærede Minister har forelagt, og som ogsaa er medregnet i det ærede Medlems Forslag paa 8 Millioner Kroner, men ikke medregnede i Udgifterne for de første 6 Aar. En fornuftig Sammenligning kan derfor kun gjøres ved en Sammenligning af Udgifterne for den bestaaende Tilstand, saaledes som Finantsloven nu er, eller ved en Sammenligning med Gjennemsnittet for de foregaaende Aar, og saa viser det sig, at Gjennemsnittet for de sidste 5 Aar ingenlunde er 8 Millioner Kroner som